

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Έν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Έν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σήμερον πωλεῖται

ἀντὶ 10 λεπτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς
 συνδρομητὰς τὸ Ζ' φυλλάδιον

ΤΩΝ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΓΑΜΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μετὰ τίνος λοιπόν θά συναμαχοῦμεν, ὅταν ἦλθεν ἐδῶ νὰ
 μᾶς ἐπισκεφθῇ ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας, οἱ δὲ ρωσοφρονες
 ἔλεγον ἡμῖν : Ἴδου λαμπρὰ εὐκαιρία· συμμαχήσατε ! Ἄλλ' ὁ
 ἡγεμὼν αὐτὸς μόλις εἶνε κυριάρχης τοῦ ἑαυτοῦ του, κυριάρ-
 χης ἢ νὰ ἡγεμονεύη, δουλεύων εἰς Ρῶσον πρωθυπουργόν,
 ἀληθῆ ἡγεμόνα τοῦ τόπου του ἢ λαβὼν τὸν στρατιωτικόν
 του πῖλον ν' ἀπέλθῃ. Αὐτὸ, φανερόν μέχρι τοῦδε ἀνεπιστή-
 μως, ἐπεκυρώθη ἤδη καὶ αὐθεντικῶς κατὰ τὰ σημερινὰ τη-
 λεγραφήματα τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιευθέντα διὰ τῆς «Ὠ-
 ρας» καὶ τῆς «Στοᾶς», καθ' ἃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἡγεμό-
 νος νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον, οἱ Ρῶσοι στρατηγοὶ ἀντέ-
 ταξαν ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις τοὺς διατάσσει
 νὰ μείνωσιν οὗτοι ὑπουργοὶ καὶ παρὰ τὴν θέλησιν ἀκόμη τοῦ
 ἡγεμόνος, παρ' οὗ μάλιστα ν' ἀφαιρέσωσι πᾶν ἔγχος κυβερνη-
 τικῆς ἐξουσίας, καθιστῶντες αὐτὸν ἀπλοῦν νευρόσπαστον, ὑ-
 πογράφον (ἄρος δ' τῆς ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοκράτορος) πᾶν ἔγ-
 γραφον παρ' αὐτῶν παρουσιαζόμενον. Καὶ ἰδοὺ ὁ ἡγεμὼν τῆς
 Βουλγαρίας καθαρὸς μελοδραματικὸς ἡγεμὼν. Ὁ ὑπερήφανος
 Βατταμβεργίδης ἀπλοῦς ὑπρέτης τοῦ Σοβολέφ. Ἡ δὲ Βουλ-
 γαρία νέα Πολωνία, καὶ κατὰ γέρον ταύτης.

Ποῖα δὲ εἶνε ἡ κυριάρχης τῆς Βουλγαρίας ; Ἡ Πύλη ἢ
 τὸ Κρεμλίνον ; Ὁ Σουλτάνος ἐπικυριαρχεῖ ἢ ὁ Αὐτοκράτωρ ;
 Ἡ Τουρκία βεβαίως πληρώνεται, αὐτοκρατορεύει ὅμως ἢ
 Ρωσία. Καὶ οὕτως ὁ ἐμπορικὸς συμβιβασμὸς εἶνε πλήρης.
 Ἡ Πύλη θέλει χρήματα καὶ ἡ Ρωσία ἡγεμονίαν. Ἐκαστος
 τὸ ἑαυτοῦ,

Βεβαίως τὰ ραπίσματα κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ διότι
 παραβιάζεται ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου, τὸ ἐραφρόδιτον
 ἔργον τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Βήκονσφιλδ, καὶ διὰ τὴν ἐθνι-
 κότητα τοῦ προσβληθέντος ἡγεμόνος, εἶνε βαρὺ πλὴν ὅλα
 αὐτὰ εἶνε προκαταρκτικὰ· ὁ Βίσμαρκ ἐσυνείθησε νὰ λογα-
 ριάζεται· μόνον ὅταν γίνεται ἰτολογισμὸς· αἱ μερικαὶ πι-
 στωχερώσεις δὲν τὸν τρομάζουν· ὁ δὲ ἰσολογισμὸς θά ᾔνη

ἔργον αὐτοῦ· θά νικήσῃ τὴν τελευταίαν νίκην ἢ θά ριψοκιν
 δυνεύσῃ ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε τρόπαιά του.

Ὅπως ἂν ὅμως ἢ Βοσνία καὶ ἡ Ἑρζεγοβίνη πρέ-
 πει νὰ θεωρηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε προσηρητημένοι εἰς τὴν Αὐ-
 στρουγγαρίαν, καὶ ἡ Βουλγαρία ἄς θεωρηθῇ ἀπὸ τοῦδε
 προσηρητημένη εἰς τὴν Μεγάλην Ρωσίαν.

Διπλωμάτης

ΧΡΟΝΙΚΑ

Χωλοὶ, κουτσοὶ, στραβοὶ, ὅλοι σ' τὸν ἅγιο Παντελεήμονα.
 Ὁ ἅγιος Παντελεήμων εἶνε ὁ ἑλληνικὸς στρατός. Ὅλοι οἱ
 ὑπὸ τοῦ στρατολογικῆ συμβουλίου ἀποδειχθέντες ἀνίκανοι
 δικτηροῦνται κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτι-
 κῶν ἐν τῷ στρατῷ, διότι, λέγει, δὲν ἔκαμαν ἐγκαίρως κατὶ
 ἐντάσεις. Προχθὲς ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ Ναυ-
 πλίου εἶδον δύο τρεῖς ἡλιθίους, χωλοὺς σπασμένους, οὗς
 ἐνίστε φυλάτουν ἀργοὺς κηφῆνας, καὶ ἄλλοτε βυσαρίζουν
 ὑποβάλλοντες εἰς ὀδυνῆρας δι' αὐτοὺς ἐργασίας. Ἡ διεύθυν-
 σις τοῦ νοσοκομείου ἐγράψεν ἐπανειλημμένως πρὸς τὸ ὑπουρ-
 γεῖον : ὅτι μᾶς εἶναι βάρος, τί νὰ τοὺς κάμωμεν· τὸ δὲ ὑ-
 πουργεῖον ἀπάντησεν στερεοτύπως : νὰ μᾶς τοὺς φυλάτε !
 Χθὲς ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Ἀνδρου κ. Ἀργυροπούλος μᾶς ἔ-
 φερεν εἰς τὸ γραφεῖον ἄλλον ἡλιθίον, συμπολίτην του, ψηλὸν
 ὡς σκουπομάνικο, ἂν καὶ τὸ μικρὸ του προσωπάκι εἶνε λίαν
 συμπαθητικόν, ὀμιλοῦντα ὡς σιταρήθρα, μὲ νευρικὸν σύ-
 στημα κατεστραμμένον, δι' ὃ καὶ ὑποσκάζει, πηδῶντα
 μᾶλλον ἢ βηματίζοντα, μὴ ἔχοντα ἀντίληψιν τῶν ἀριθμῶν,
 ἔχοντα ἐδῶ δεκαπέντε ἡδὴ ἡμέρας καὶ εἰς ἐρώτησιν λέ-
 γοντα μόνον δύο, κτλ. κτλ. χρῆσιμῆς δὲ ἐννοεῖται ὡς
 γελωτοποιός, παραπονούμενος ὅτι τὸν παιδεύουν ὅλοι. Κα-
 τὰ δὲ τὸ λέγειν τοῦ κ. Ἀργυροπούλου πολλοὶ τοιοῦτοι ὑ-
 πάρχουν ἐν τῷ στρατῷ. Ἴσως διὰ νὰ δύναται νὰ γράφῃ ἢ
 «Ὠρα» ὅτι ἔχομεν τόσον στρατόν !! Ἐννοεῖται ὅτι ἂν
 πρόκειται διὰ κανένα προστατεύομενον Πρεζάνη τινὸς ἢ ἂν
 διαβεβαίωσῃ ὁ νεαρὸς κ. Τάκης Ἡλιόπουλος ὅτι εἶνε ὀλίγον
 μύωψ, τότε ἐξαιροῦνται καὶ ἀπολύονται εἰς τὴν στιγμὴν,
 προπαρευόμενοι ὑπὸ γλυκοῦ μειδιάματος.

Δὲν θά πιστεύσῃ κανεὶς ἴσως ἂν εἴπωμεν ὅτι οἱ Κρητικοὶ
 Γάμοι, τὸ ὄντως ἐθνικὸν αὐτὸ μυθιστόρημα, διότι ἐν τῇ με-

ταξὺ φράγκων και Γραικῶν πάλη, ἣν ἡ γραφὴς τοῦ Μισελὲ τῆς Ἑλλάδος Ζαμπελίου καταρτίζει εἰς οἰνοὶ μαρμαρόγλυπτον μυθιστόρημα, θέατρον τῆς μεγάλης φαντασίας του και τῆς ἱστορικῆς ἀδρόσ του, δὲν ἔχει τὴν ἡρωίδα μόνον Κρήτην, ἀλλὰ τὸν Ἑλληνα, τὴν Ἑλλάδα, τὸν Ἑλληνισμόν, οὐδεὶς ἐπαναλαμβάνομεν θὰ πιστεύσῃ ἐὰν τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ, ὅπερ εἶνε ἐθνικὴ ἱστορία ἐκ τῶν πρωτοτυπωτέρων, ἢ ἱστορία αὐτῆ, ἥτις εἶνε μυθιστόρημα ἐκ τῶν τιμαλφεστέρων, πωλοῦνται ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθήναις και τῷ Πειραιεὶ ἐξήκοντα μόνον ἀντίτυπα, ἀρ. 60!!! Καὶ ὅμως ἐλάβομεν τόσα συγχαρητήρια, διότι προέβημεν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἀγνωστοτάτου θησαυροῦ, ἀφοῦ και ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς δὲν ἔχει ἀντίτυπον, και μόνον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Παύλου Λάμπρου ἀνεύρομεν τοιοῦτο, τινὲς δὲ και μᾶς συνεβούλευσαν νὰ φροντίσωμεν πρὸς διάδοσιν αὐτοῦ ὡς ἀναγνώσματος και εἰς τὰ σχολεῖα!! Οἶα ἀπογοητεύσεις! Αἱ ἐθνικώτεραι σελίδες παρέρχονται ἀπαρατήρητοι, τὰ νεοελληνικὰ ἀριστουργήματα ἐμπτόονται κατὰ πρόσωπον διὰ τὸς ἀδιαφορίας και ὑπάρχουσι ἀχρεῖοι, ὑπάρχουσι τόσαι μεγάλοι ἐξῶ Ἑλληνες φωνάζοντες: Δὲν ἔχομεν βιβλία διὰ τὰς ἐστίας μας! Εἶπατε καλλίτερα δὲν ὑπάρχουν ψυχαὶ διὰ βιβλία, ξενοτραφεῖς και ξενολάτραι και ξενόδουλοι! Τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τοῦ Κλαρετῆ ἐπωλοῦντο κάπως πλεϊότερα, διότι ἡ ἡρωὶς τοῦ δράματος εἶνε ἑταῖρα μεγάλου κόσμου. Τῶν δὲ Κρητικῶν Γάμων, οἷτινες σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας εἶνε, οὔτε ἐγνώσθη ἀκόμη ὅτι ἐκδίδονται. Ἀλλοίμονον!

Ὁ κ. Βλάσιος Σχορδέλης μετὰ ἐθνικοῦ ζήλου ἀσχολούμενος περὶ τὰ παιδαγωγικὰ, προέτεινεν ἐσχάτως σπουδαιότατον νεωτερισμὸν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Γεωγραφίας, τῆς ἐπιστήμης δηλονότι, ἥτις τοσοῦτον παρημελημένη εἶνε παρ' ἡμῖν. Ὁ κ. Σχορδέλης ἐξετάζων τ' ἀποτελέσματα τῆς συνήθους διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου παρατηρεῖ ὅτι και μεθ' ὅλας τὰς τελειοποιήσεις, ἀς ἡ διδακτικὴ εἰσήγαγεν εἰς αὐτὴν (ἐν Εὐρώπῃ, ἐννοεῖται) οἱ μαθηταὶ δὲν δύνανται νὰ λάβωσι σαφῆ και ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῶν διδασκομένων ὅθεν προτείνει τὴν χρῆσιν εἰκόνων (φωτογραφικῶν και ἄλλων) μετὰ παραγράματος. Τὴν πρότασιν του ταύτην ἀνέπτυξεν ἐν ἐκθέσει ἡτιολογημένη ἐπιστημονικῶς, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ περιοδικοῦ «Πλάτωνος» (Ἀπριλίου και Μαΐου). Τὴν ἐκθεσὶν του δὲ ὑπέβαλε και εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐπεμψε δὲ και εἰς τὸ τῆς Πρωσίας εὐχαρίστως δὲ ἐμάθομεν, ὅτι ὁ ἐν Πρωσίᾳ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔγραψε κολακευτικωτάτην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἑλληνα παιδαγωγὸν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9 Ἰουλίου, ἐγκρίνων τὴν ἐπίνοιάν του, ὅ δ' ἐν Ἑλλάδι τὰ τῆς παιδείας τέως ἰθύνων κ. Λουμ. Βάρδος δὲν ἔκρινεν ἄξιον οὐδὲ περὶ τῆς λήψεως τῆς ἀνχορῆς νὰ γράψῃ τῷ Ἑλληνι λογίῳ και οὕτως ἔχομεν τὸ μέτρον τῆς διαφορᾶς ὑπουργοῦ τῆς παιδείας πρὸς ἄλλον ὑπουργὸν τοῦ αὐτοῦ λειτουργήματος.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σμύρνης:

Ἐδῶ πρό τινος εἶχομεν βροχὰς ὡς και εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ ἀμπελοργοὶ κατεφόβισαν τοὺς ἐμπόρους παραστήσαντες ὡς ἡμικατεστραμμένην τὴν σταφίδα. Ἄλλ' ἐκ τῶν ὑστέρων αἱ φῆμαι αὗται φαίνονται ὑπερβολικαί, διότι ἀπὸ τῆς τελευταίας Παρασκευῆς ὁ καιρὸς ἐβελτιώθη και ἐπιπνεύσας ὁ βορρᾶς ἐξήρανε τὸν βεβλαμμένον καρπὸν. Ἐπὶ τῶν μαύρων σταφίδων (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Γαλλικῆς καταγωγῆς) ἡ βλάβη ἦτο μικρὰ, διότι μικρὸν μέρος ἠπλώθη

πρὸς ξήρανσιν, ἄλλως τε ἡ εἰσοδεία ἐφέτος ἐβράδυνε κατὰ 10—15 ἡμέρας. Ἐπ' ἐναντίας αἱ Σουλτανίνοι, τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον εἶνε ἐκτεθειμένον, ἐβλάβησαν ἀρκετά. Πολλοὶ διατείνονται, ὅτι τὸ ἥμισυ τῆς εἰσοδείας δύναται νὰ θεωρηθῆ βεβλαμμένον. Ἐν τούτοις λέγεται, ὅτι ὁ καιρὸς ἐξήρανε τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε πλέον ἐκτεθειμένον και διατηρεῖ ὅλον τὸ σάκχαρι, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς βροχῆς μαῦρο χρῶμα ὑποβιάζει μεγάλως τὴν ποιότητα.

Ὁ Ἐπαρχος Αἰγίου κ. Βουλπιώτης διέλυσε ὡς χωροφύλαξ τὸ μόνον Ῥθδικὸν Καφενεῖον, ὅπου τραγουδοῦσαν ἀρμένιδες και ξεμελαγγολοῦσαν Αἰγίεις. Ἀγνοεῖται τὸ ψυχολογικὸν αἶτιον ὅπερ ἐκίνησε τὸν κ. Ἐπαρχον εἰς τὴν διαλυτικὴν ταύτην πράξιν.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἐφέτου κ. Μακκᾶ ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ «Αἰώνι», δι' ἧς ἐκφράζει εὐχαισιτίας εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς ἐνταῦθα Μοίρας κ. Ἰωάννην Σ. Μίλιον διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ του διαπραχθείσης κλοπῆς ἀποδεικνύει τρανῶς ὅτι ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς ἐνταῦθα Μοίρας ὁ φιλότιμος και δραστήριος κ. Μίλιος, ἡ δημόσιος ἀσφάλεια ἔχει ἐν αὐτῇ σπουδαῖον ἐπίκουρον, και ἀλλοίμονον ἂν ἡ δημοσία ἀσφάλεια τῆς πρωτεύουσος ἐνεπιστεύετο εἰς μόνην τὴν ἀστυνομίαν. Καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἄνδρες φέρονται κοσμίως, σχεδὸν δὲ ἐπὶ τῆς μοιραρχίας του οὐδὲν ἄθλον χωροφυλακῆς ἠκούσαμεν ἐκ τῶν συνήθων ὑπὸ ἄλλας διοικήσεις μᾶλλον χαλαρὰς διαπραττομένων. Δὲν τολμῶμεν ὅμως οὐδὲ νὰ συγχαρώμεν τῷ κ. Μοιραρχῳ, διότι ἐδῶ ὅταν ἀπονέμῃται δίκαιος ἐπαινος, ταράσσονται μερικῶν τὰ νεῦρα.

Πόλεμος δεῖνός ἀνεφάνη μετὰ ξὺ ἀστυνομίας και ἐφημερίδων. Πρέπει νὰ εἰσέρχονται ἑταῖραι εἰς τὸ θέατρον; Ὁ γράψωμεν ἴσως και ἡμεῖς.

Χθὲς ἐν Μενιδίῳ ἕμερα μεσημέρι ὁ Χρῆστος Μπόγκας ἐτραυματίσεν ἄνωθεν τοῦ δεξιῦ μαστοῦ δι' ἐγχειριδίου δικώπου ἐπικινδύνως τὸν συγχωρικὸν του Ἀναστ. Μερκάκη, μεταφερθέντα ἐνταῦθα ὁ τραυματίας συνελήφθη.

Ἐν Καλυβίῳ Χασιάς προχθὲς ἕμερα μεσημέρι ἐπίσης ντόπιοι ἐτραυματίσαν δι' ἐγχειριδίου ἐπικινδύνως μὲν τὸν Ἀρμένιον Ἀρτίνην, ἐλαφρῶς δὲ ἄλλον πάλιν Ἀρμένιον Κιρρικορ, διὰ νὰ τοὺς κλέψουν τρία ἐκατόδραχμα και κάτι ἄλλα ψιλὰ. Ὡς ἀφορμὴ δὲ ἐχρησίμωσε τὸ ὅτι μῆχαν οἱ Ἀρμένιοι εἰς τὸ παντοπωλεῖον ὅπου διεσκέδαζον οἱ ἄλλοι. Αὐταὶ αἱ κατὰ ξένων ἐπιθέσεις και κλοπαὶ μᾶς κάμνουν τρομερὰν αἴσθησιν, ἀποθαρρύνουσαι ξένους ἐργάτας εἰς τὸ νὰ ἔρχωνται ἐδῶ, ἀφοῦ οἱ δικοὶ μας δὲν φθάνουν διὰ τόσα ἔργα. Εὐτυχῶς συνελήφθησαν τρεῖς, τοὺς ὁποίους ἐτοιμάζονται ν' ἀθωώσουν οἱ βουλευταὶ Ἀττικῆς.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πατρῶν ἀτμόπλοιοι ἀγγλικὸν παρέλαβε βαρέλια 400, κιβώτια 2262 σταφιδοκάρπου, τὸ ὅλον λίτρας 369,468 και ἀπέπλευσεν εἰς Ἀγγλίαν διὰ Ζακύνθου.

Τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τῆς λατρευτῆς Ἑστίας μᾶς ἐ-

προξένησεν εὐφροσύνην ὡς νὰ ἐκερδίσαμεν τὸν δεῦτερον ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Περιεῖχε δύο θέματα, ἐν πεζὸν καὶ ἐν ἔμμετρον, ἀλλὰ τόσον τέλεια εἰς τὸ εἶδος των, ὥστε ἠσθάνθημεν ἀληθῆ ὑπερφάνειαν ὅτι ἐσμὲν συμπολίται τῶν γραφάντων. Τὸ πεζὸν εἶνε αἰ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Νεάπολιν ἐντυπώσεις τοῦ κ. Βιζυηνοῦ, μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των, μετὰ τόσης ἀφειλείας, εὐφυίας, καλλαισθησίας καὶ καλλιλογίας, ὥστε ἠδύνατό τις νὰ ἀναζητήσῃ κάτωθιν των τὴν ὑπογραφήν μεγάλου Εὐρωπαίου συγγραφέως· τὸ δ' ἔμμετρον, τὰ τραγούδια τῆς πατρίδος μου, ἡ γέννησις τῆς κόρης, ποίημα τοῦ κ. Παλαμᾶ, ἐν ᾧ οὐσία καὶ φαντασία, ἀλήθεια καὶ κάλλος, εὐμορφία καὶ δύναμις, αἴσθημα καὶ κοινωνικὴ φιλοσοφία συμπλέκονται ἐν ἀρμονίᾳ, πρᾶγμα τόσῳ σπάνιον εἰς ρωμαϊκὸν πρᾶγμα. Ἐγκαρδίως συγκαίρομεν ἀμφοτέρους καὶ κατὰ δεῦτερον λόγον τὴν ξενοδόχον αὐτῶν Ἑστίαν.

Ἐναχωρεῖ σήμερον εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ κ. Ν. Λεκατσᾶς προτιθέμενος νὰ ἐνοικιάσῃ θέατρον διὰ σειρὰν παραστάσεων φθινοπωρινῶν ἢ ἀρχῶν τοῦ χειμῶνος. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δὲ μεταβαίνει εἰς Ρουμανίαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ρωσσίαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Ὁ κ. Λεκατσᾶς εἶνε ἤδη ἐγκριτέστατος τῆς γλώσσης· τὰ δ' ἀμίμητα καὶ μοναδικὰ μετὰ τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων του προσόντα ὡς ἠθοποιῶν τῶ ἐξασφαλίζουσι μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ πολλοὺς θριάμβους μετὰ τῶν ἑξῶ Ἑλλήνων, καὶ ἐκ τῶν μετριοτήτων ἀκόμη διὰ φιλοπατρίαν ἐνθουσιαζομένων. Ἐλπίζομεν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει νὰ τῷ παράσχωσι τὴν δυνατὴν ὑποστήριξιν, ἀμείβοντες τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι τοιοῦτον Ἑλληνα ἠθοποιὸν κατὰ πρώτην φοράν θέλουσιν εὐτυχήσει ν' ἀκούσουν.

Ἐνεχώρησεν εἰς τὸ πανηγύρι τῶν Θεῶν ὁ φίλος κ.

Σουρτζι, ὅθεν θέλει μᾶς γράψῃ τὰς ποιητικὰς του ἐντυπώσεις.

Χθὲς ὁ Παράδεισος ἔλαμψε διὰ τοῦ σκοτούς. Ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ ἀναπετασθῇ ἡ αὐλαία, τὸ αὐτοσχέδιον γκαζὶ ἠρνήθη νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν μηχανικὸν του, διότι δὲν ἦτο τοῦ γούστου του ἡ παράστασις. Καὶ ἔμειναν Ταβουλάριδες καὶ θεαταὶ ἔς τὰ σκοτεινὰ καὶ κρύα.

Ἦκούσαμεν τρίτην ἤδη φοράν παριστανομένην τὴν Αἰνδα τοῦ Δονιζέττη· τὸ πλῆθος ἦτον ἀρκετὸν καθ' ὅτι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξ ὅλων τῶν μελοδραμάτων ἡ Αἰνδα εὐηρέστησεν τὸ κοινὸν περισσότερον ἐνεκεν τῆς καλῆς διανοητικῆς τῶν προσώπων καὶ τὸ μὲν πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον τοῦ Ἀντωνίου ὑπεκρίνατο ὁ δημοφιλὴς βαρύτονος Δὲ Τζόρτζιο. Τὴν δὲ Αἰνδαν ἡ κ. Βοταρέλη ἠτις ἀπέκτησε ἐκ συμπαθείας εἰς πλεῖστα θεάτρα τῆς Εὐρώπης ἠύδοκίμησεν ὡς μαρκήσιος ἐν τῇ Αἰνδᾷ καὶ δικαίως ἐχειροκροτήθη ὁ καλὸς οὗτος κωμικὸς ὑπόσχεται πολλὰ εἰς τὸ μέλλον· καὶ ἡ διανομὴ δὲ τῶν ἄλλων προσώπων συνετέλεσεν εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ μελοδράματος τούτου.

— Ἡ «Κόρη των 333 Ρακοςυλλεκτῶν» ἔκαμε φουρόρε εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Πλῆθος εἰς βαθμὸν ἀσφιζίας. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐσπέρας ἦτο ὁ Τσίντος μὲ φουστάνια, παίζων τὴν Κυρά Μοσχού.

— Χθὲς ἐν Ἀμαρουσίῳ μία ἀποθήκη σανοῦ καὶ ὁ παρακείμενος σταῦλος τοῦ Κωνσταντίνου Σταύρου ἐγένετο παρανάλωμα πυρὸς 2,500 ὀκάδας σανοῦ συνετέλεσαν εἰς λαμπρὰν φωτοχυσίαν.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 549)

— Κύριε βαρόνε Δεσιμαίτζ, εἶπε, μὲ ἀνεμένετε, ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον· ἀλλὰ δὲν βλέπω ἐν τῷ βλέμματί σας τὴν χαρὰν, ἠτις ἔμελλε νὰ σᾶς ζωογονήσῃ ἐπαναβλέποντά με μετὰ πολυχρόνιον ἀπουσίαν... Μήπως ὁ κ. βαρόνος Δεσιμαίτζ δὲν ἀναγνωρίζει τὸν ἀδελφὸν του μαρκήσιον Παῦλον Σαμαράνδ; Ἐλθετε, κ. βαρόνε, ἀνεγείρατε τὴν κεφαλὴν καὶ τολμήσατε νὰ προσβλέψῃτε κατὰ πρόσωπον! «Ὅτε ἀνεχώρησα πρὸ εἴκοσι πέντε ἐτῶν σᾶς ἐνεπιστεύθην ὅτι εἶχον προσφιλέστερον, πολυτιμότερον ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν σύζυγόν μου, τὴν μαρκησίαν Σαμαράνδ. Μοὶ εἶχετε ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ ἐπηγρυπνεῖτε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοῦ παιδίου, ὅπερ ἔμελλε νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον· μοὶ εἶχετε ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ τὴν ἐπροστατεύετε, ὅτι θὰ ὑπηρετεῖτε, θὰ ἐσέβεσθε, θὰ τὴν ἠγαπάτε... Λοιπὸν ἔρχομαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω πῶς ἐξεπληρώσατε τὴν ἀποστολήν σας, πῶς τὸ καθήκόν σας.

Βαρόνε Δεσιμαίτζ, τί ἐκάμετε τὴν περιουσίαν μου; Βα-

ρόνε Δεσιμαίτζ, τί ἐκάμετε τὴν γυναῖκά μου, τὸ τέκνον μου; Δολοφόνε τοῦ Καρόλου Σεβρῦ, Κάιν, τί ἔκαμες τὴν ἀδελφὴν σου;

Ὁ βαρόνος ἐξέβαλε κραυγὴν νέαν, ὁμοίαν τῇ τῶν πνιγομένων, ἀπέκρυψε τὸ πρόσωπον διὰ τῶν χειρῶν καὶ ἔκυψεν ὡς κατασυντριβείς.

Ὁ μαρκήσιος δραξάμενος τοῦ ὄμου του τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐγερθῇ.

— Παρατήρησον, ἀνέκραξε διὰ φωνῆς ξηρᾶς, παρατήρησον! Ἄ! δὲν δύνασαι νὰ ἀρνηθῆς τὰ κακούργήματά σου! Ἴδου δύο τῶν θυμάτων σου!... Παρατήρησον, παρατήρησον!

Ἡ Λουκία εἶχεν εἰσέλθει ὠχρὰ, κλονιζομένη καὶ ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ βραχιόνος τοῦ υἱοῦ τῆς.

Ὁ βαρόνος εἶδεν αὐτὴν ὡσεὶ διὰ αἱματόεντος νέφους. Τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως ἐπαυξήσῃ τὸν τρόμον του. Ἐκ τῆς ἀποπληκτικῆς τῶν ὀφθαλμῶν του, τῶν νευρικῶν διαστολῶν τῶν χαρακτηριστικῶν του ἠδύνατό τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἔμελλε ν' ἀπολέσῃ τὸ λογικὸν ἢ νὰ πέσῃ κεραυνόπληκτος εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἦπατάτο. Ἀνέλαβε τὴν δύναμιν, ἦν ἠντλησε μάλιστα ἐκ τοῦ τρόμου του, ἀπηλλάχθη τῶν χειρῶν τοῦ μαρκησίου, ὅστις ἐκράτει αὐτὸν ἀκόμη, ἠγέρθη πλήρως θρασύτητος καὶ μίσους καὶ ἔστη ἀπέναντι τῶν θυμάτων του, ὡς ὁ ἀποστάτης ἄγγελος πρὸ τοῦ Θεοῦ